

מ"ת 52257/10/23 - מדינת ישראל מדינת ישראל נגד עלי עואד תושבי איו"ש

06 נובמבר 2023

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת
מ"ת 52257-10-23 מדינת ישראל נ' עואד
52246-10-23
מספר פל"א 469615/23

לפני כבוד השופטת יסמין כתילי
המבקשת מדינת ישראל מדינת ישראל

נגד המשיב עלי עואד תושבי איו"ש

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד פיראס

המשיב: הובא באמצעות VC וע"י ב"כ עו"ד מארון אבו נסאר מהסנגוריה הציבורית

<#1#

החלטה

רקע:

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בניגוד להוראות סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: החוק), ובצדו בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי המשיב הינו תושב האזור וכניסתו או עבודתו בישראל טעונות היתרים כחוק. המשיב נכנס לישראל ביום 5.10.23 כשהוא מחזיק בהיתר תעסוקה לכל שעות היממה, ותוקפו עד ליום 29.11.23 (להלן: "ההיתר"). ביום 16.10.23 בוטל ההיתר. בתאריך 6.10.23 הוטל סגר בידי מנהל האזור על אזור יהודה ושומרון לאור חגי תשרי, וביום 7.10.23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל", בעקבותיה הוכרז במדינה מצב חירום והוארך הסגר עד להודעה חדשה.

3. ביום 25.10.23, סמוך לשעה 20:00 נמצא המשיב בחנות נרגילות בכפר אכסאל. במעשיו שהה הנאשם בישראל שלא כדין.

טיעוני הצדדים:

4. הצדדים חלוקים לעניין קיומן של ראיות לכאורה.
5. ב"כ המבקשת חזר על הבקשה וטען כי המשיב שהה במשך תקופה ממושכת בארץ שלא כדין בודעו כי ההיתר בוטל. לעניין הידיעה בדבר ביטול ההיתר, הפנה ב"כ המבקשת לחומר החקירה ממנו עולה כי במכשיר הטלפון הנייד של המשיב מותקן יישומון "מונסק" שבדיקה בו העלתה כי אין למשיב היתר תקף.
6. ב"כ המשיב הפנה לרשומה המוסדית מטעם רשות האוכלוסין וההגירה ממנה עולה כי למשיב היתר תעסוקה שתוקפו עד סוף חודש נובמבר 2023. ב"כ המשיב הדגיש כי המשיב נכנס לארץ כדין וכי רשויות המדינה לא הודיעו לו על ביטול ההיתר. ב"כ המשיב טען כי אין אינדיקציה בחומר הראיות לכך שהמשיב ידע על אודות ביטול ההיתר. לטעמו, משלא הוכחה ידיעה על אודות ביטול ההיתר, לא ניתן להעמיד את המשיב לדין, זאת בדומה לעבירת נהיגה בזמן פסילה שלא ניתן להעמיד לדין בגינה אם דבר הפסילה לא הודע לנהג. לבסוף, ב"כ המשיב הפנה להלכת קונדוס ועתר לשחרר את המשיב ללא כל תנאי.

דין והכרעה:

ראיות לכאורה

7. ראיות המבקשת כוללות דוחות שוטרים אשר איתרו את המשיב כשהוא מעשן נרגילה בחנות וביצעו את מעצרו. בדוח פעולה שערך השוטר חגי פודמן, נרשם כי המשיב מסר שאינו עובד במקום וכי הגיע לחנות על מנת לעשן נרגילה. בדוח פעולה של שוטר רייאן גרנד ובדוח המעצר שנערך על ידי השוטר עמראן נג'יב נרשם כי המשיב מסר שהוא עובד בחקלאות וכי יש לו אישור לכך. כמו כן, בחומר הראיות תעודת עובד ציבור של המנהל האזרחי ביהודה ושומרון ופלט היתרים. יודגש כי לפי הפלט, הותר למשיב לעבוד בחברת "אבו אדם ובניו בע"מ" בכל שעות היממה, וכי ההיתר "נסגר" ביום 16.10.23.
- בחקירת המשיב תחת אזהרה הוא טען כי הוא מחזיק בהיתר תקף וכי לא ידע שההיתר בוטל. מדבריו משתמע כי לא בדק את תוקף ההיתר ביישומון "מונסק".
8. לטעמי, גרסת המשיב מיתממת ואין בה להושיעו. יהיה זה נכון לקבוע, בשלב זה, כי כל אדם המבקש אישור שהייה, יודע ולמצער שומה עליו לדעת כי השיקולים הרלוונטיים לבחינת בקשתו לאישור כניסה או להמשיך שהייה במדינת ישראל, קשורים קשר הדוק בשיקולי הביטחון של המדינה, הן בהיבט המבקש והסיכון העשוי לנבוע ממנו, והן בהיבט המצב הביטחוני הכללי בתוך תחומי המדינה ובגבולותיה. אישור שהייה מעצם טיבו וטבעו, ככזה הקשור קשר הדוק לשיקולי ביטחון וצרכיו, אינו קבוע ובלתי הדיר. במהותו הוא מתחדש בכל רגע נתון בהתאם למציאות המשתנה, ובשל רגישותו, לצד האיזון בין זכויות ואינטרסים שונים של הכלל והפרט, תנאיו או עצם קיומו לעולם מותנים.

9. ביום 7.10.23 אסון פקד את המדינה. לא צריך להיות איש ביטחון כדי להבין כי "רעדה האדמה". שעות קצרות בלבד לאחר שהחלו מעשי הפורענות והטבח הברבריים, כבר היה ידוע לכל שאין זה עוד סבב לחימה והעולם אינו עוד כשהיה. די בכך כדי לחייב כל אדם הנמצא כאן באישור, לבדוק, ולוודא שתוקפו או תנאיו לא השתנו בעטיו של המצב שנכפה על המדינה. סעיף 20(ב)(1) **לחוק העונשין**, התשל"ז - 1977 קובע כי רואים אדם שחשד בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם אם נמנע מבירורם.

10. במקרה שלפניי, נוכח עוצמתו של האירוע הביטחוני, אשר הידיעה על קיומו לא פסחה על איש המצוי בשטח ישראל, היה על המשיב לדעת כי תוקפו של ההיתר מוטל בספק. הימנעותו מלברר זאת, חרף קיומם של כלים זמינים לשם כך (יישומון "מונסק") מבססת את ידיעתו. הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לתקופה שחלפה מאז פרוץ המלחמה ובוטל ההיתר, ועד למעצרו של המשיב, כאשר במהלך תקופה זו המשיך והתנהל המשיב באדישות ובמנותק מהמציאות הסובבת.

11. גם אם ארחיק ואניח לטובת המשיב כי לא ידע (בכוח או בפועל) על אודות ביטול ההיתר, הרי שדבריו בפני השוטרים שביצעו את מעצרו (פסקה 7 לעיל) מבססים לכאורה, עבירה של הפרת תנאי היתר לפי סעיף 12(3) לחוק, שכן ההיתר התיר למשיב לעבוד בארץ בחברת "אבו אדם ובניו בע"מ" כל שעות היממה. לא צויין בהיתר אישור לינה, ומכאן שבהתאם להיתר הוא אמור לעזוב את המדינה אחרי עבודה. המשיב נתפס שלא במקום העבודה, בשעת ערב מאוחרת (20:00), כשהוא מעשן נרגילה בחנות נרגילות, ומכאן הפר לכאורה את תנאי ההיתר.

12. לאור כל האמור, אני קובעת כי קיימת תשתית ראייתית בעוצמה הנדרשת ואף מעבר לכך המבססת את אשמתו של המשיב בעבירת שהייה בישראל שלא כדין.

עילת מעצר

13. אשר לעילת המעצר, ככלל כניסה או שהייה בישראל שלא כדין מקימה שתי עילות מעצר: חשש להתחמקות מהליכי שפיטה, ומסוכנות (ראו בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (2013), בש"פ 4253/17 **דבש נ' מדינת ישראל** (2017) להלן: "עניין דבש").

14. במקרה שלפניי, נוכח המלחמה ומצב החירום במדינה הרי ששתי עילות המעצר מתעצמות (ראו בש"פ 2739/02 **צבאח נ' מדינת ישראל**), ועניין דבש, פסקה 12).

15. לאור כל האמור, נוכח קיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר ובהיעדר חלופה שיש בה כדי להשיג את מטרות המעצר, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

תיק החקירה מוחזר לידי ב"כ המבקשת.

מתירה למשיב לבצע 5 שיחות טלפון על חשבון המדינה.

<3#

ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון תשפ"ד, 06/11/2023 במעמד הנוכחים.

יסמין כתילי, שופטת

יפית.

הוקלד על ידי שירה-מרים